

***Picea pungens* 'Edith'**
świerk kłujący 'Edith'

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Jedną z najlepszych, nowych odmian świerka kłującego, nazwaną przez hodowcę Dr. Barabita imieniem jego żony Edit (Erszebet). Od innych podobnych odmian wyróżnia się regularnym stożkowatym, gęstym pokrojem i charakterystycznymi cienkimi igłami. Wzrost silny, podobny do wzrostu świerków rozmnażanych z siewu. Po 10 latach osiąga 2-3 m wysokości. Po wielu latach dorasta do 12-15 m. Gałęzie sztywne, grube i silne, odstające pod kątem prostym od przewodnika. Igły jasne, srebrzystoniebieskie, bardzo długie i cienkie, długości 2,5-3,5 cm, regularnie, promieniście ustawione naokoło pędów. Zachowują intensywny kolor przez cały rok. Szyszki jasnobrązowe, 6-10 cm długości, o cienkich, wydłużonych, pofalowanych łuskach. Do sadzenia w miejscach słonecznych. Roślina o małych wymaganiach glebowych, bardzo odporna na niskie temperatury, suszę i suche miejskie powietrze. Dobrze rośnie na wszystkich uprawnych, ogrodowych glebach, najlepiej na żyznych, wilgotnych, przepuszczalnych, kwaśnych lub lekko kwaśnych. Najlepiej wygląda posadzona pojedynczo lub w niewielkiej grupie. W kompozycjach daje mocny akcent kolorystyczny. Polecana do dużych ogrodów i parków. Rozmnażana przez szczepienie. Młode szczepione rośliny wymagają palikowania do momentu wytworzenia regularnego pokroju. Ta odmiana szybko i łatwo wprowadza prosty przewodnik.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

owoce

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

pierwsza publikacja: H. J. Van de Laar 1990 Dendroflora 27; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Dr. Barabits Elemér (1921-2003), w 1975 Węgry

iglaste

iglaste

drzewo

wzrost typowy dla gatunku

stożkowy

od 10 m do 15 m

szare, niebieskawe, srebrzyste

igły zimozielone

szyszki, szyszkojagody

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

roślina tolerancyjna

roślina tolerancyjna

odczyn lekko kwaśny

przeciętna ogrodowa

próchnicza

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
szpaler

strefa

4

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

